DOMSTOLENS DOM
AF 15. DECEMBER 1970 [1]

Deutsche Getreide- und Futtermittel Handelsgesellschaft mbH mod Hauptzollamt Hamburg-Altona (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof)

Sag 31/70

Sammendrag

1. *Landbrug — fælles landbrugspolitik — fælles markedsordning — afgift — begreb — fast afgift*

2. *Landbrug — fælles landbrugspolitik — fælles markedsordning — afgift — anvendelse på beskadigede varer*

1. Afgifter, som henhører under traktaten og ikke under national ret, finder samtidig anvendelse i alle medlemsstaterne, opfylder en markedsregulerende opgave inden for rammerne af en fælles ordning og beregnes på grundlag af vejede værdier og med henblik på standardkvaliteter, udgør faste afgifter, der ser bort fra individuelle særtræk ved de indførte varer.

   Den almindelige afgift pålægges derfor varer af lavere kvalitet end standardkvaliteten på samme måde som varer af højere kvalitet.

2. Varer, som er blevet beskadiget før indførslen og således er faldet i værdi, kan trods dette værditab påvirke landbrugsmarkedet på samme måde som andre varer, hvis kvalitet på forhånd var lavere end standardkvaliteten og alligevel blev pålagt den almindelige afgift.

   Årsagerne til, at en indført vare er af ringere beskaffenhed end standardkvaliteten, har ingen indflydelse på de grunde, som retfærdiggør anvendelsen af den almindelige afgift på varen.

I sag 31/70

angående en anmodning, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 er indgivet til Domstolen af Bundesfinanzhof for i en sag, der verserer for nævnte ret mellem

DEUTSCHE GETREIDE- UND FUTTERMITTEL HANDELSGESELLSCHAFT MBH, Kl. Johannisstraße 4, Hamburg 11

og

HAUPTZOLLAMT HAMBURG-ALTONA

1 — Processprog: Tysk.

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-Rådets forordning nr. 19 af 4. april 1962 (ABl. 30, 1962),

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten R. Lecourt, afdelingsformændene A.M. Donner og A. Trabucchi og dommerne R. Monaco (refererende), J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore og H. Kutscher,

generaladvokat: K. Roemer
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Præmisser

1. Ved kendelse af 4. juni 1970, indgået til Domstolen den 1. juli s.å., har Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt flere spørgsmål vedrørende fortolkningen og gyldigheden af EØF-Rådets forordning nr. 19 af 4. april 1962 (ABl. 30, 1962).

Vedrørende de to første spørgsmål

2. Domstolen anmodes ved det første spørgsmål om at afgøre, om forordning nr. 19 skal fortolkes således, at der for majs, som før indførslen er undergået en værdiforringelse under transporten på grund af fugt, skal opkræves samme afgift som for ubeskadiget majs;

   Domstolen anmodes i bekræftende fald om at afgøre, om forordningen er gyldig under disse omstændigheder.

3. Da disse spøgsmål er snævert forbundne, vil de være at undersøge i fællesskab.

4. Hverken forordning nr. 19 eller dens gennemførelsesforskrifter indeholder bestemmelser om, at den for en bestemt art korn gældende afgiftssats kan nedsættes, fordi kornet før indførslen er blevet beskadiget og er faldet i værdi;

som følge af bestemmelsernes tavshed må problemet løses efter den nævnte forordnings system under hensyn til de principper, som gælder for den fælles markedsordning for landbruget, og de mål, som traktaten tillægger denne ordning.

5. Forordning nr. 19 og de andre bestemmelser om oprettelse af en fælles markedsordning for landbruget har, af hensyn til opnåelsen af de ved traktatens artikler 39 og 40 stillede mål, fastlagt en prisreguleringsordning for den pågældende sektor;

   forordning nr. 19 har inden for rammerne af denne ordning for indførsler fra tredjelande fastsat afgifter svarende til forskellen mellem verdensmarkedsprisen og de i den importerende medlemsstat praktiserede priser;

   disse afgifter, som henhører under traktaten og ikke under national ret, finder samtidig anvendelse i alle medlemsstaterne og ikke blot i en enkelt af disse, opfylder en markedsregulerende opgave ikke på nationalt plan men inden for rammerne af en fælles ordning og beregnes på grundlag af et prisniveau, som er fastlagt under hensyn til målene med det fælles marked efter bevægelige satser, som kan variere som følge af konjunkturudsvingene;

   særlig modsvarer ifølge artikel 10, stk. 2 i forordning nr. 19 afgiftsbeløbet for hver vare differencen mellem cif-prisen, som er fastsat efter de gunstigste indkøbsmuligheder på verdensmarkedet, og den importerende medlemsstats tærskelpris;

   sidstnævnte pris fastlægges årligt af medlemsstaterne for en standardkvalitet af det pågældende korn, medens cif-prisen bestemmes på grundlag af verdensmarkedsprisen, der tilsvarende justeres efter eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til den standardkvalitet, for hvilken tærskelprisen fastlægges.

6. Det fremgår af den ordning, at afgifterne, som beregnes på grundlag af vejede værdier og med henblik på standardkvaliteter, udgør faste afgifter, der ser bort fra individuelle særtræk ved de indførte varer;

   disse afgifter pålægges derfor varer af lavere kvalitet end standardkvaliteten på samme måde som varer af højere kvalitet;

7. årsagerne til, at en indført vare er af ringere beskaffenhed end standardkvaliteten, har ingen indflydelse på de grunde, som retfærdiggør anvendelsen af den almindelige afgift på varen;

   varer, som er blevet beskadiget før indførslen og således er faldet i værdi, kan nemlig trods dette værditab påvirke landbrugsmarkedet på samme måde som andre varer, hvis kvalitet på forhånd var lavere end standardkvaliteten og alligevel blev pålagt den almindelige afgift;

8. anvendelsen af den samme almindelige afgift på alle varer, beskadigede såvel om ubeskadigede, modsvarer de mål, der forfølges med den i forordning nr. 19 fastsatte prisregulering;

selv om det er ubestridt, at importøren af beskadigede varer som følge af forringelsen pålægges en højere afgift, end det normalt ville have været tilfældet, kan kompensationen for den heraf følgende skade imidlertid ikke søges i en ændring af den gældende faste sats, som hverken retfærdiggøres af formålet med afgiften eller af dennes beregningsmåde.

9. Endelig synes den faste karakter af den ovenfor beskrevne afgiftsordning at være tilpasset traktatens mål.

10./11. De to første spørgsmål vil derfor være at besvare med, at forordning nr. 19 om gradvis oprettelse af en fælles markedsordning for korn skal fortolkes således, at der for importeret maj, som er blevet beskadiget under transport og derfor er faldet i værdi, skal opkræves samme afgift som for ubeskadiget majs;

12. undersøgelsen af de forelagte spørgsmål har intet frembragt, der på dette punkt kan anfægte gyldigheden af forordning nr. 19.

Vedrørende del tredje spørgsmål

13. Bundesfinanzhof har kun forelagt dette spørgsmål for det tilfælde, at et af de forudgående spørgsmål skulle blive besvaret benægtende;

da disse begge er blevet besvaret bekræftende, bliver det tredje spørgsmål uden genstand.

På grundlag af disse præmisser,

kender

DOMSTOLEN

idet den tager stilling til de spørgsmål, der er forelagt den af Bundesfinanzhof ved kendelse af 4. juni 1970, for ret:

1. Forordning nr. 19 om gradvis oprettelse af en fælles markedsordning for korn skal fortolkes således, at der for importeret maj, som er blevet beskadiget under transport og derfor er faldet i værdi, skal opkræves samme afgift som for ubeskadiget majs.

2. Undersøgelsen af de forelagte spørgsmål har intet frembragt, der på dette punkt kan anfægte gyldigheden af forordning nr. 19.

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. december 1970.

Van Houtte
Justitssekretær

R. Lecourt
Præsident

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT KARL ROEMER FREMSAT DEN 1. DECEMBER 1970

Høje Ret.

Sagsøger i hovedsagen, et importfirma med sæde i Hamburg, toldklarerede i januar 1963 et parti majs hidrørende fra USA. Ifølge firmaets oplysninger drejede det sig om en vare, som på grund af fugt under transporten var blevet beskadiget og derfor havde tabt 25 % i værdi. Til trods for dette har det kompetente toldsted i henhold til den dengang gældende rådsforordning nr. 19 om gradvis oprettelse af en fælles markedsordning for korn (ABl. EWG. 1962, s. 933) opkrævet afgift efter den i importlicensen angivne sats, dvs. uden nedsættelse.

Importfirmaet mener, at dette er uberettiget, og at det tværtimod er nødvendigt at nedsætte afgiften i forhold til omfanget af værdiforringelsen. Firmaet har derfor efter en forgæves klage anket sagen helt til Bundesfinanzhof. Firmaet har under retsforhandlingerne anført, at der ifølge forordning nr. 19 ganske vist ikke skal tages hensyn til kvalitetsforskelle mellem importerede varer ved beregningen af afgiften, men at det i den foreliggende sag drejer sig om *emballerings*mangler, som skal bedømmes anderledes. Forordning nr. 19 indeholder ingen bestemmelse i så henseende, og især foreskriver den ikke, at det er udelukket at tage hensyn til sådanne særegenheder. I virkeligheden foreligger der her en lakune i afgiftsordningen, og som følge heraf er det nødvendigt at foretage en udfyldende fortolkning, således at emballeringsmangler ved en importeret vare medfører, at der kun skal betales en nedsat afgift. Hvis man ikke anser en sådan udfyldende fortolkning for mulig, må det tværtimod udledes af forordning nr. 19, at der for varer, som er blevet beskadiget under transport, skal opkræves fuld afgift, således at der opstår spørgsmål om ordningens gyldighed på grund af krænkelse af princippet om lighed i afgiftspålæggelsen og grundsætningen om forholdsmæssighed samt ikke-overholdelse af det forbud mod opkrævning af vægttold, som kan udledes af EØF-traktatens artikel 12.

Som følge af denne problematik har Bundesfinanzhof ved kendelse af 4. juni 1970 udsat sagen og i medfør af artikel 177 forelagt Domstolen følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse:

1. Skal forordning nr. 19 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber af 4. april 1962 om gradvis oprettelse af en fælles markedsordning for korn fortolkes således, at der for majs, som før indførslen er undergået en værdiforringelse under transporten på grund af fugt, skal opkræves samme afgift som for ubeskadiget majs?

2. I bekræftende fald, er den pågældende forordning gyldig under disse omstændigheder?

3. Ved benægtende besvarelse af spørgsmål 1 eller 2:
   a) Kan der opkræves afgift for majs, som før indførslen er undergået en værdiforringelse på grund af fugt?